

Foto: Rachel och Tomas Stenback

Lärare i Kina

Rachel och Tomas Stenback, Dala-Järna, reste i somras till Kina för att arbeta som engelsklärare i två år för den kristna organisationen Amity Foundation.

RACHEL OCH TOMAS Stenback, Dala-Järna, reste i somras till Kina för att arbeta som engelsklärare i två år för den kristna organisationen Amity Foundation.

I Kina fick de gå en två månader lång utbildning innan de anlände till den lilla staden Cheng Xian i Gant Su-provinsen som ligger mitt i Kina. Där ska de bo de närmaste två åren och undervisa grundskollärare i engelska. Tomas är lärare i naturorienterande ämnen och Rachel har en fil kand från USA i ämnena engelska och samhällskunskap och en svensk magisterexamen i etnologi.

– **Det verkar som** att vi är de enda västerlänningar som finns på stället. Vi vet att studenterna är oerhört intresserade

av hur västvärlden lever, så det blir nog många samtal om det på engelsklektionerna, berättar Rachel.

– Vi har hört att de ofta tittar på ameri-

kanska hollywoodfilmer och fascineras av det de uppfattar som en kollektiv västerländsk kultur. En vanlig fråga är varför alla västerlänningar måste pussas offentligt på gatorna som de gör i filmerna, det är något man inte gör i Kina. Så det finns lite fördomar att brottas med. Men det gäller ju även oss själva och våra fördomar, menar Tomas.

Foto: Rachel och Tomas Stenback

Kina har som bekant ett slutet och kontrollerande samhällssystem. Hur kommer det att fungera när ni ska lära ut engelska och samtalar om västerländsk kultur? – Vi har frågat våra kinesiska kollegor om detta och de svarar att inget system är perfekt, varken vårt eller deras. De har uppmanat oss att vara öppna med allt vi gör och säger och att det inte ska vara några problem, hävdar Rachel.

När det gäller parets kyrkliga engagemang så menar de att det är möjligt att vara kristen i Kina och att gå i kyrkan. Så länge verksamheten kan synas i offentlighetens

ljus så verkar det vara okej. Det lär också finnas "underjordiska", icke registrerade kristna grupper i Kina, som inte vill utsättas för registrering. I dessa fall finns risk för att medlemmarna förhörs. Öppenhet och insyn är väldigt viktigt i Kina, berättar Rachel och Tomas. För er som vill kommunicera med paret Stenback går det bra via mejl och de kommer också att ha en hemsida.

Lena Bergquist
lena.bergquist@svenskakyrkan.se

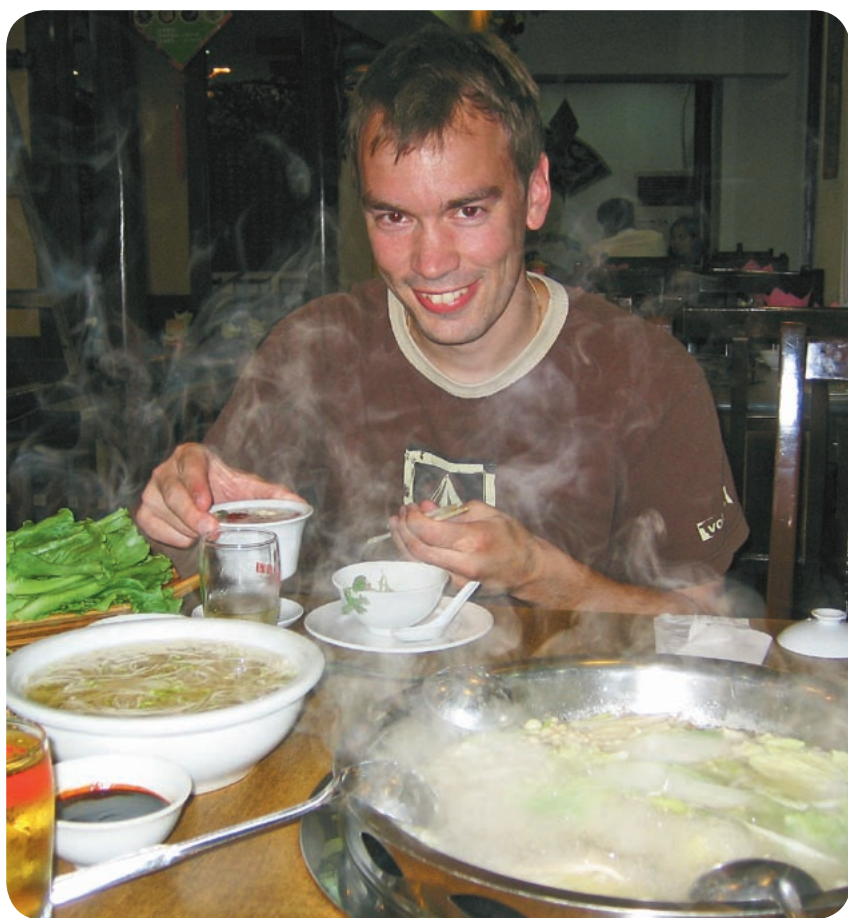

Foto: Rachel och Tomas Stenback

Annorlunda begravning i Kina

Enligt Beijing News, Pekings television, var polisen i augusti tvungen att stoppa en begravning på grund av alltför avklädda deltagare. Sedvänjan med lättklädda begravningsgäster har utvecklats på grund av att rika kineser önskar räkna in fler personer på begravningarna. Anhöriga lockar helt enkelt dit ovilliga begravningsgäster med att utlova striptease. Polisen har nu inrättat ett speciellt telefonnummer man kan ringa anonymt för att anmäla den oönskade sedvänjan.

För övrigt

Kina stoppar strip-begravning

Striptease-begravningar kan snart vara ett minne blott i Kina om myndigheterna får sin vilja genom rapporterade kinesiska massmedier i går.

Att använda striptease för att locka fler sörjande till begravningar har enligt Nya Kina varit vanligt.

rangemanget visat "oloscena framträdanden" inför omkring 200 personer, bland dem barn, enligt nyhetsbyrån.

"När framträdandet nådde sin klimax började två deltagare klä av sig och visa sina behag. De drog till och med upp åskådare på scenen för att vara med", skrev dagstidningen Beijing News om

Svenska kyrkan har antagit en ny finanspolicy

Svenska kyrkans placeringar på nationell nivå ska från och med den 1 april 2007 följa en helt ny finanspolicy. Negativa kriterier med procentsatser har ersatts med en positiv kvalitativ bedömning av företagets ansvar och hur de hanterar detta.

Idag har en ny finanspolicy för kapitalförvaltning antagits av Kyrkofondens styrelse i Svenska kyrkan. Den bygger på grundtankarna i den tidigare finanspolicyen, men har ett förstärkt fokus på positiva kriterier.

- Vi vill investera i ansvarsfulla företag för vi tror att de långsiktigt är de företag som ger högst avkastning, säger Helén Ottosson Lovén, ekonomi- och finanschef för Svenska kyrkans nationella nivå.

- Med den nya finanspolicyen har vi större möjligheter att påverka företag och att aktivt utöva vårt ägaransvar. Tidigare hade vi bara alternativet att sälja innehavet i företag som inte uppfyllde våra kriterier. Att sälja är ett svagt sätt att påverka, säger Helén Ottosson Lovén.

Den nya finanspolicyen placerar Svenska kyrkan bland de främsta aktörerna i Sverige när det gäller att förverkliga goda ambitioner i finansförvaltningen. Även i en internationell jämförelse ger den nya finanspolicyen Svenska kyrkan större möjlighet att utöva ägaransvar och påverka företag än tidigare.

- Den tidigare policyen försvarade för oss att investera i företag som var verksamma i så kallade emerging markets, marknader under stark utveckling. Det paradoxala var att vi ofta fanns på plats med humanitära insatser på dessa platser, men inte tilläts att investera i det lokala näringslivet. Med den nya finanspolicyen kan vi både genomföra humanitära och finansiella insatser, säger Helén Ottosson Lovén.

Marknadsvärdet för placeringstillgångarna i nationella nivåns kapitalförvaltning uppgick per den 31 juli 2006 till 4,5 miljarder kronor. Fördelningen mellan portföljerna var: 33 procent svenska aktier, 27 procent globala aktier, räntebärande papper 40 procent.

Foto: Rachel och Tomas Stenback

Möte med en ny kultur

Vad sägs om en omelett med fiskinälvor eller en helkroppsmassage hos frisören?

Rachel och Tomas Stenback arbetar som lärare i engelska på "lärarhögskolan" i den kinesiska staden Cheng Xian. De har under sensommaren gått förberedningskurser i Kina i Amity Foundations regi och berättar om hur de upplever sina första möten med kulturen i Kina.

KLOCKAN ÄR 7.30 PÅ SÖNDAGEN när vi åker i vår lilla buss ner till Huzhou centrum. Det är redan otroligt varmt ute och gatorna är fulla med människor som promenerar, cyklar eller åker moped, bil, eller buss. Överallt är det rörelse och ljud. Om man tittar till vänster när man lämnar hotellet ser man en liten utomhuskiosk där ett äldre par säljer lite frukt och andra saker som till exempel toalettstolar och plastbaljor. Vi har ingen aning om vad kineserna gör med alla dessa plastbaljor, men de verkar vara väldigt populära. Tanten sitter och fläktar sig med en stor fläkt och omkring parets fötter går några tjocka bruna höns och pickar efter mat.

Vi är på väg ner till den kinesiska kyrkan, för andra gången. Första besöket lämnade oss med många intryck. I denna kyrka började gudstjänsten kl. 8.00 med en halvtimmes psalmsöjning, och redan då var den

fullsatt! Dessutom predikade pastorn i nästan en timme. Det var mycket intressant att få uppleva gudstjänstdeltagarna i kyrkan. De väntar i timmar för att få en bra plats och de sjunger psalmerna med full röst, utan att verka bry sig om hur det låter. Det finns ingen luftkonditionering så det är mycket varmt i rummet. Dessutom är de otroligt gästfria; vi skäms lite över att de har reserverat de bästa platserna i kyrkan åt oss, besökarna, och efter gudstjänsten ger de oss en flaska vatten var. Är vi så gästfria hemma i våra kyrkor när vi får besök?

Nu när vi sitter på bussen tänker jag

på vår tid här i Kina. Vi har varit här i två månader, och vi har redan upplevt en hel del minnesvärda saker:

"Till sist lyckades jag förklara att jag var vegetarian, men sen var det bara att blunda och peka... maten var väldigt god ända tills vi fick reda på att omeletten var gjord på fiskinälvor."

Några händelser sticker ut speciellt, som när vi äntligen kom fram till Zhuhai där vi gick vår första kurs inför vårt arbete. I packningshasten hade vi glömt att skriva ner vår destination på kinesiska. Först efter det att den sjunde entusiastiske taxichauffören kommit till vår hjälp lyckades vi få dem

att ringa till skolan och få en adress på kinesiska. Senare samma kväll var det dags för nästa äventyr; att försöka beställa mat för första gången på restaurang. Detta var lättare sagt än gjort när hela menyn bara

fanns i kinesiska tecken. Till sist lyckades jag förklara att jag var vegetarian, men sen var det bara att blunda och peka. Maten var väldigt god ända tills vi fick reda på att omeletten var gjord på fiskinälvor.

En annan liten chock var att besöka en äkta kinesisk marknad där det mesta av köttet såldes levande! Jag tittade på när kunder köpte fiskhuvuden som var så färska att fiskens mun öppnades och stängdes fortfarande när den var på vägen!

Tomas var imponerad av

en man som jobbade

på marknaden. När

Tomas frågade om

han fick ta kort på

honom, höll han

mycket stolt upp

en stor groda

som han flådde

på en sekund, allt

för Tomas bildtag-

ning. Vanliga saker,

som man tar för givet

hemma, är inte så själv-

klara här. Att gå till posten

är ett äventyr i sig och hittills har

det tagit väldigt lång tid att till sist få iväg

brev och paket, även om vi har studerat

allt vi behöver veta för att kunna skicka nå-

got! De har kollat igenom vår post så noga

att de till och med har öppnat och blädd-

rat i böckerna vi skulle skicka till Sverige.

Tomas har också upptäckt hur det går till att klippa sig i Kina. När vi gick in i frisersalongen kom en kille och bad Tomas att lägga sig på en slags säng. Killen började då tvätta Tomas hår, efter hårtvätten kom en skön helkroppsmassage. När en halvtimme hade gått började Tomas undra om han hade lyckats förklara att han ville klippa sig eller om han helt enkelt hade beställt massage. Till sist kom en annan kille in, som visade sig vara frisör: När Tomas började peka och förklara hur han ville bli klippt, som man gör i Sverige, blev frisören chockad och nästan arg. Nej, nej! sa han och pekade på de två ställen på Tomas huvud där det inte finns så gott om hår längre, och sa, nej, nej, fult! Till sist började han klippa och en halvtimme senare, och efter ytterligare en hårtvätt, var Tomas äntligen klar. När det var dags att betala tänkte Tomas att det kanske skulle bli dyrt, eftersom det hade tagit över en timme och det hade varit flera människor inblandade. Men det hela slutade på 20 kronor! För övrigt kan vi säga att kineserna vi har

träffat har varit väldigt hjälpsamma och vänliga. Hela tiden ropar folk "hello" till oss, för de vill prova sin engelska. Andra, särskilt barn, är så nyfikna att de följer efter oss i mataffärer.

Nu är det inte långt kvar i Huzhou, och efter en kort visit till Nanjing, till Amity Foundations huvudkontor, är vi klara med alla våra kurser. Nu börjar vi verkligen längta "hem". Det "hem" vi längtar till nu ligger

inte i Uppsala, Dala-Järna eller

i Minnesota, USA, där jag

kommer ifrån. Det ligger

faktiskt i en liten håla

som heter Cheng

Xian i Gant Su-

provinsen i Kina,

där vi ska arbeta

som lärare. Det

är kanske lite

konstigt att kalla

någonting vi aldrig

har sett för "hem",

men efter att ha bott

på olika ställen under

nästan åtta månader så

längtar vi efter att få känna oss

hemma igen. Så vi längtar till Cheng Xian.

Nu är den korta berättelsen slut för vi är framme vid kyrkan och möts av glada kinesiska ungdomar som visar oss vägen till

våra platser, längst fram i kyrkan igen. Värmen slår emot oss men alla ler och tittar nyfiket på oss när vi sätter oss i bänkarna. Psalmövningen är redan igång och vi lutar oss tillbaka för att försöka följa med i våra kinesiska psalmböcker. Med en fläkt i handen tittar jag runt i kyrkan, och jag tänker på hur glad jag är för denna chans att få vara i detta spännande land.

Rachel Stenback

Foto: Rachel och Tomas Stenback

Foto: Rachel och Tomas Stenback

Foto: Rachel och Tomas Stenback